

Sygn. akt I C 282/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzcyk

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Pierzgalska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę 7000 złotych

1. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz A. M. kwotę 7000 (siedem tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 lipca 2016 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz A. M. kwotę 3593 (trzy tysiące pięćset dziewięćdziesiąt trzy) złote tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje pobrać od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 344,50 (trzysta czterdzieści cztery 50/100) złote tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 282/16

UZASADNIENIE

W dniu 10 maja 2016 r. A. M. wystąpił przeciwko (...) Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W. z pozwem o zapłatę kwoty 7000 zł z tytułu zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że doznał obrażeń w wyniku wypadku z dnia 3 lipca 2014 r.

[pozew k.2-5]

Odpis pozwu z załącznikami został doręczony stronie pozwanej w dniu 26 lipca 2016 r.

[dowód: zwrotne potwierdzenie doręczenia k.132]

Strona pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych, podnosząc, że wyłaconą w toku postępowania likwidacyjnego kwota 1800 zł z tytułu zadośćuczynienia jest odpowiednia w rozumieniu art. 445 § 1 k.c.

[odpowiedź na pozew k.35-40]

W piśmie z dnia 2 września 2016 r. pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

[pismo k.134]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 lipca 2014 r. na skrzyżowaniu ulic (...), kierujący samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) K. K., podczas wykonywania manewru skrętu w lewo, nie zachował należytej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi, jadącemu z kierunku przeciwnego na wprost, czym doprowadził do zderzenia z motocyklem marki H. o nr rej. (...), kierowanym przez A. M..

[okoliczność bezsporna]

Na miejsce zdarzenia została wezwana Policja i Pogotowie.

[dowód: zaświadczenie k.11]

Z miejsca wypadku powód został przewieziony do Szpitala (...) w Ł.. Po wykonaniu badania rtg głowy, prawego kolana i kręgosłupa lędźwiowego, które nie wykazały obrażeń kostnych, powód został zwolniony do domu z zaleceniem odpoczynku, okładów z lodu na kolano i noszenia opaski elastycznej. Tego samego dnia powód został hospitalizowany w Szpitalu im. (...) w Ł. z rozpoznaniem wstrząśnienia mózgu, gdzie przebywał przez trzy dni. Został wypisany z zaleceniem dalszego leczenia w poradni neurologicznej, w której następnie się leczył.

[dowód: dokumentacja lekarska k.12-22, 53-63 odwr. i 94-96]

K. K. został ukarany karą grzywny w wysokości 700 zł.

[dowód: wyrok k.99 i 101]

W dacie zdarzenia sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Towarzystwie (...) S.A. w W..

[okoliczność bezsporna]

Po wypadku powód skarżył się na bóle i zawroty głowy, które występowały prawie przez pół roku, nawet dwa razy w tygodniu. Skarżył się również na bóle kręgosłupa, które na początku występowały codziennie, a później rzadziej. Nie korzystał z zabiegów rehabilitacyjnych z obawy przed komisją lekarską w pracy i utratą pracy. Ból głowy nadal się pojawia. Powód przed wypadkiem korzystał z siłowni, nie miał żadnych urazów. Powoli zaczyna wznawiać treningi na siłowni, jednakże podczas ćwiczeń znowu odzywa się ból w kolanie. Przed wypadkiem powód był osobą zdrową. Starał się o przyjęcie do jednostek antyterrorystycznych. Z tego powodu był w służbie przygotowawczej. Po wypadku powód był wyłączony z prac domowych takich, jak zakupy i sprzątanie, którymi zajmowała się żona powoda. Po wypadku powód w dużym stopniu ograniczył sport. Przed wypadkiem był w ogniwie patrolowym. Obecnie jest dzielnicowym, co nie wymaga od niego czynności fizycznych. Po wypadku zaczął bardziej nerwowo jeździć, hamuje przed skrzyżowaniem. Boi się jeździć. Po około roku po wypadku zaczął znowu jeździć na motorze.

[dowód: zeznania świadka M. M. e-protokół 00:05:21-00:20:28 CD k.149, zeznania powoda e-protokół 00:16:16-00:26:23 CD k.234 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi e-protokół 00:20:44-00:30:53 CD k.149]

W wyniku przedmiotowego wypadku powód doznał urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu, kręgosłupa lędźwiowego i prawego stawu kolanowego.

[dowód: pisemna opinia biegłego sądowego ortopedy k.151-153, pisemna opinia biegłego sądowego neurologa k.171-174]

Z ortopedycznego punktu widzenia, z uwagi na charakter pracy powoda, przebyte urazy mogą wpływać negatywnie na jego pełną wydolność fizyczną, która w przypadku policjanta jest podwyższona. Cierpienia fizyczne powoda

spowodowane obrażeniami przez pierwsze dwa tygodnie po wypadku były dość znaczne, później stopniowo się zmniejszały. Z ortopedycznego punktu widzenia powód nie doznał trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. U powoda zastosowano należyty wariant leczenia, tj. odpoczynek, unikanie przeciążeń, okresowe stosowanie leków przeciwbólowych. Leczenie ortopedyczne powoda zostało zakończone. Zgłaszane przez niego utrudnienia w wykonywaniu ciężkich ćwiczeń fizycznych mogą mieć swoje źródło w przeżytym wypadku. Rokowanie na przyszłość jest dobre.

[dowód: pisemna opinia biegłego ortopedy k.151-153]

Z neurologicznego punktu widzenia powód nie doznał uszczerbku na zdrowiu. Leczenie internistyczne zakończyło się po 3 miesiącach od wypadku, a dolegliwości ustąpiły przed upływem 6 miesięcy. Z neurologicznego punktu widzenia powód odzyskał pełną sprawność sprzed wypadku.

[dowód: pisemna opinia biegłego sądowego urologa k.171-174]

Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim od 3 do 18 lipca 2014 r.

[dowód: zwolnienie lekarskie k.23 i 64]

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej w dniu 1 grudnia 2014 r.

[dowód: zgłoszenie szkody k.76]

Pismem z dnia 26 listopada 2014 r. pełnomocnik powoda wniósł o zapłatę przez stronę pozwaną na rzecz powoda zadośćuczynienia w kwocie 20000 zł.

[dowód: pismo k.82-85]

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność i wypłaciła powodowi kwotę 1800 zł tytułem zadośćuczynienia.

[okoliczność bezsporna]

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie okolicznością bezsporną jest fakt, że sprawca wypadku, jakiemu uległ powód w dniu 3 lipca 2014 r., posiadał w dacie zdarzenia umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwanym (...) Towarzystwem (...) S.A. w W.. Strona pozwana nie kwestionowała zasady swej odpowiedzialności. Wskazywała jedynie, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła na rzecz powoda kwotę adekwatną do doznanej przez niego krzywdy.

Zgodnie z art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie rozumieniem pojęcia „odpowiednia suma” należy rozumieć przez nią kwotę pieniężną, której wysokość utrzymana jest w rozsądnych granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa oraz dostosowaną do okoliczności konkretnego wypadku. Wysokość zadośćuczynienia powinna być uzależniona od nasilenia cierpień, długotrwałości choroby, rozmiaru kalectwa oraz trwałości następstw zdarzenia, przy uwzględnieniu również okoliczności dotyczących życia osobistego osoby poszkodowanej (tak m. in. SN w wyrokach z 1.04.2004 r., II CK 131/03, publ. LEX nr 327923, z 5.12.2006 r., II PK 102/06, publ. OSNP 2008/1-2/11, z 20.04.2006 r., IV CSK 99/05, publ. LEX nr 198509). Określenie wysokości zadośćuczynienia powinno być zatem rozważane w każdym przypadku indywidualnie (tak m. in. SN w wyrokach z 22.08.1977 r., II CR 266/77, publ. LEX nr 7980, z 22.06.2005 r., III CK 392/04, publ. LEX nr 177203). Należy mieć również na uwadze, iż zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, które spełnia rolę kompensacyjną w zakresie cierpień fizycznych i psychicznych, powinno reprezentować ekonomicznie odczuwalną dla poszkodowanego wartość i przynosić mu równowagę emocjonalną,

naruszoną przez doznane cierpienia psychiczne (tak m. in. SN w uchwale z 8.12.1973 r., III CZP 37/73, publ. OSNCPiUS 1974/9/145 oraz wyroku z 14.02.2008 r., II CSK 536/07, publ. Lex nr 461725).

W wyniku wypadku z dnia 3 lipca 2014 r. powód doznał urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu oraz urazu kręgosłupa lędźwiowego i prawego stawu kolanowego.

Bezpośrednio z miejsca zdarzenia został przewieziony do szpitala, gdzie wykonano mu badania. Po stwierdzeniu, że brak jest zmian kostnych, powód został wypisany do domu z zaleceniami odpoczynku, okładów z lodu. Z uwagi na to, że powód odczuwał bóle i zawroty głowy, tego samego dnia, tj. 3 lipca 2014 r., został hospitalizowany. Obserwacja trwała trzy dni. Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim do 18 lipca 2014 r.

Bóle i zawroty głowy powód odczuwał prawie przez pół roku, nawet dwa razy w tygodniu. Skarżył się również na bóle kręgosłupa, które na początku występowały codziennie, a później rzadziej.

Z zawodu powód jest policjantem. Przed wypadkiem pracował w patrolu. Starał się o przyjęcie do jednostek antyterrorystycznych, co wymaga jeszcze większej sprawności fizycznej, aniżeli praca zwykłego funkcjonariusza Policji. Powód bał się komisji lekarskiej w pracy i jej ewentualnych wniosków oraz utraty pracy. W domu został wyłączony z prac, takich jak zakupy i sprzątanie. Zajmowała się nimi żona powoda. Przed wypadkiem powód prowadził aktywny tryb życia, m. in. trenował sporty siłowe. Po wypadku musiał zrezygnować z aktywności fizycznej z uwagi na dolegliwości bólowe. Na siłownię wrócił kilka miesięcy po wypadku. Odezwały się jednak wówczas dolegliwości bólowe w kolanie. Po wypadku miał obawy przed jazdą samochodem i starał się tego unikać przez pół roku. Przez prawie rok nie był również w stanie jeździć na motorze. Odczuwał obawę, dojeżdżając do skrzyżowania.

Z ortopedycznego punktu widzenia przebyte urazy mogą wpływać negatywnie na pełną wydolność fizyczną powoda, która w przypadku policjanta jest podwyższona. Cierpienia fizyczne powoda spowodowane obrażeniami przez pierwsze dwa tygodnie po wypadku były dość znaczne, później stopniowo się zmniejszały. Leczenie ortopedyczne powoda było prawidłowe i zostało zakończone. Zgłaszane przez powoda utrudnienia w wykonywaniu ciężkich ćwiczeń fizycznych mogą mieć swoje źródło w przebyłym wypadku.

Z neurologicznego punktu widzenia powód odzyskał pełną sprawność sprzed wypadku.

W ocenie biegłych ortopedy i neurologa sporządzających opinie w niniejszej sprawie w toku procesu opisane w badaniu rtg drobne zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa mogły nie dawać wcześniej żadnych objawów klinicznych. Młody wiek powoda nie zezwala na bezpośrednie łączenie zgłaszanych dolegliwości w zakresie kręgosłupa lędźwiowego z obecnością opisywanych w obrazie rtg zmian z poziomu L5-S1.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że kwotą adekwatną do rozmiaru krzywdy, jakiej powód doznał w związku z wypadkiem z dnia 3 lipca 2014 r., jest kwota 8800 zł.

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi z tytułu zadośćuczynienia łącznie kwotę 1800 zł, a zatem do zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda pozostaje kwota 7000 zł (8800 - 1800).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. i zasądził je zgodnie z żądaniem, tj. od dnia 26 lipca 2016 r. do dnia zapłaty. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel winien spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1 (art. 817 § 2 k.c.). Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej w dniu 1 grudnia 2014 r., natomiast w piśmie, które wpłynęło do strony pozwanej w dniu 26 listopada 2014 r., pełnomocnik powoda wnosił o zapłatę na rzecz A. M. zadośćuczynienia w wysokości 20000 zł. Zasadne jest zatem żądanie zasądzenia odsetek od dochodzonej kwoty od dnia 26 lipca 2016 r.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał proces w całości, a zatem strona pozwana zobowiązana jest do zwrotu na jego rzecz kosztów procesu w wysokości 3593 zł, na które składają się: 350 zł – opłata od pozwu, 600 zł – wydatkowana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłych, 96 zł – uzupełniająca część zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłych, 2400 zł – koszty zastępstwa procesowego, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 40 zł opłata od zażalenia, 90 zł – koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.